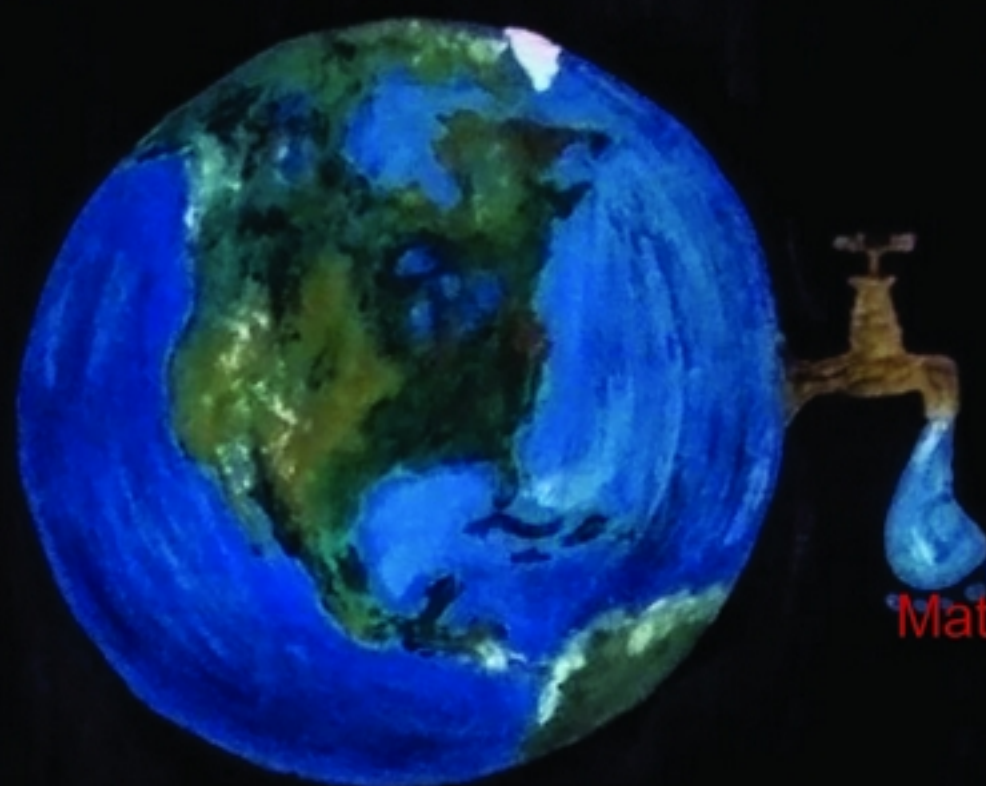

Guns N' Roses
v Belehrade

Maturitná exkurzia

Cesta do USA

Filozof ako LUKOSTRELEC

ULIEVANIE Z HODÍN
z rôznych aspektov

SLADKOVÍČ

Časopis žiakov a profesorov
Gymnázia Jána Kollára so žiackym domovom

ÚVODNÍK

S námahou kráčam našim zasneženým kopcom. Po dlhšom čase konečne sa dostávam hore, pozerám sa dozadu a so spokojným úsmevom hľadím na všetky moje stopy v snehu. Pred očami sa mi premieta film všetkých udalostí, ktoré som zažila do tejto chvíle. Toľko rozličných citov sa mi nahromadilo v hrudi, že ani slová nestačia. A Vy? Ako sa Vy cítite? Stekajú sa aj Vám slzy radosti a máte ten spokojný úsmev na tvári z Vašich stôp, ktoré ste urobili? Položte si túto otázku a vážne o tom porozmýšľajte, lebo pred nami sa nachádza dlhá cesta prikrýta snehom, ktorá čaká na naše nové kroky.

Alexandra Balážová

Vedeli ste o tom, že literárny krúžok Sládkovič bol založený roku 1925?

Blahoželáme k 85. Rokom pôsobeniu!

-Redakcia časopisu Sládkovič

SADENIE STROMOV

12. novembra t.r. žiaci III.a, IV.a a IV.b triedy za pomoci profesoriek Milady Stankovičovej, Vierošlavy Struhárovej, Jasny Abrahámovej, majstra a dozorného vojaka zasadili stromiky a kríky vo dvore nášho gymnázia. Nositeľmi akcie sú organizácia Zelený kruh a časopis Eko list za podpory republikového Fondu pre ochranu životného prostredia. Túto akciu svojou prítomnosťou podporili republikový poslanec Pavel Marčok, predsedníčka ekologického združenia Jadranka Marčoková, predstavitelia lokálnej samosprávy a riaditeľ gymnázia Paľo Belička. Zasadene boli dva stromy ginka pri profesorskom vchode, tri liesky na ľavej a zhruba 20 ihličnanov na pravej strane pavilónu. Dúfame, že nové stromy gymnázia prinesú dobré ovocie morálky všetkým žiakom a zamestnancom našej školy a že si uvedomia, aký veľký význam má príroda pre tento svet.

Branislav Ruman 3.a

Влајко и другари знају ОПШТУ КУЛТУРУ

У оквиру обележавања Дана школе „Гимназије 20. октобар„ у Бачкој Паланци 20. октобра ученици наше школе Владислав Вујиновић, Александер Жјак, Јелена Зарупски и Ана Шкодакова су били у победничкој екипи квиза из опште културе.

Добрила Врсајков IIIц

Владислав Вујиновић :

„Било је екстра, атмосфера кул.....Наравно ми смо победили што се могло и очекивати ☺. Питања су била из опште културе . Навијачки дух је био О.К. нису нас изневерили !!! Оставили смо леп утисак, бар се тако надам.....“

Rozhlasová súťaž recitátorov 2010

6.novembra t.r. sa uskutočnila Rozhlasová súťaž recitátorov v Štúdiu M v Novom Sade.V kategórii stredoškôľakov a študentov zúčastnilo sa deväť účinkujúcich.

Z našej školy to boli Veronika Fačarová I.a , Jarmila Čapeľová II.a, Silvia Ďuríková II.a, Nataša Rybárová II.b, Ivan Beláni IV.b a Alenka Kámaňová IV.b.

Umelecké prednesy hodnotila porota v zložení Katarína Melegová Melichová, Ján Širka a Marta Pavčoková.Ivan Beláni dostal prvú cenu a Nataša Rybárová druhú. Všetci účastníci, zvlášť stredoškôľáci, boli povšimnutí a osobitne pochválení a dostali cenné knižné odmeny.

Alenka Kámaňová IV. b

SLNEČNÁ JESEŇ ŽIVOTA

Slnečná jeseň života je názov programu, ktorý sa uskutočnil 6. novembra t.r. v Dome kultúry v Petrovci a jeho iniciátorom je Miestna organizácia Červeného kríža. Bol to program venovaný starším občanom. Už tradične sa poriada v jeseň preto, lebo jeseň symbolizuje úctu k starším. Na programe vystupovali prevažne deti a žiaci – škôlkari z Predškolskej ustanovizne Včielka, potom vystupovali žiaci Základnej školy Jána Čajaka, spolku Petrovská družina a nakoniec sa v programe zúčastnili aj naši gymnazisti: Alexandra Haška predniesla báseň Marije Šimokovič – Pišem mami pesmu u pižami, vokálno-inštrumentálna skupina, ktorú tvorili Marta Gažová, Aleksandra Boronjac, Michaela Balážová, Marína Zahorcová a Tatiana Mekanová, predniesla piesne - Váham a Prebúdzanie. Po nich vystúpila tanečná skupina - naši internáťania a očarili divákov svojím dobre nacvičeným tancom. Na záver Viera Anna Vachulová predniesla báseň Paľa Bohuša Dážď. Moderátorom programu bol Ján Roška.

Ján Roška III.b

Inak, Viera Anna Vachulová a Aleksandra Haška sa svojimi umeleckými prednesmi zúčastnili posedenia s voľontérmi v organizácii MO Červeného kríža v piatok, 3.dec. t.r.

Navštívili nás *Nitránia...*

Všetko sa to začalo tým, že sme sa u prof. Medvedovej prihlásili, že si chceme od 21. do 24. novembra adoptovať sestru alebo brata, Nitranov. Pre nás to bol neobyčajný a pekný víkend, kedy sme mali príležitosť zoznámiť sa s novými ľuďmi alebo obnoviť staré priateľstvá (ako to bolo aj v mojom prípade). Ale, ako to vidia oni...?

Ahoj Linda =)

- Aké sú tvoje celkové dojmy z tohto zájazdu?
Úúúplne úžasné, som neuveriteľne rada, že som sa mohla zúčastniť aj tento rok. :)
- Čo všetko ste navštívili a čo Vás najviac zaujalo?
Boli sme na výletoch v Belehrade a v Novom Sade. Videli sme všeličo, ale najzaujímavejšie bolo sledovať celkom inú kultúru, spôsob života, jedla (samozrejme Plazma a Voda:D)...
- Mali ste príležitosť pobudnúť na dvoch našich hodinách. Čím sa naša škola líši od Vašej?
Rozdiel je v predmetoch a forme ústneho a písomného skúšania. Taktiež, u nás máme každú triedu svoju učebňu a profesori chodia za nami. :) Páči sa mi, že u Vás takmer každý každého pozná. U nás je oveľa viacej žiakov a tak sa medzi sebou veľmi nepoznáme...
- A čo nočný život?
Hmm..... Nočný život bol faaaajn (nemám slov :D).
- Ako aj vždy, boli ste ubytovaní v rodinách. Ako sa ti páčilo ubytovanie, prípadne celý systém ubytovania v rodinách?
Minulý rok som sa ubytovaniu veľmi obávala, ale dopadlo to celé úplne super. :) Myslím si, že je to veľmi dobrý nápad byť ubytovaní v rodinách, môžeme tak lepšie spoznať, ako žijú iné rodiny a aj navzájom sa môžeme lepšie skamarátiť.
- Je niečo negatívne na tomto zájazde, niečo čo by si zmenila...?
Zmenila by som iba to, aby sa to celé predĺžilo, aspoň na 2 týždne :D
- Prídeš aj o rok? =)
Určite, ak to bude možné... :)))

Ďakujem za rozhovor a už sa teším na jar, kedy my prideme k Vám =)

Jaroslava Slavková II.a

Kúsok internátneho života - aktuality

- internátny calendar: predstavitelia každej bunky sa spolu vyfotografovali a fotky spestrujú strany kalendára - jednotlivé mesiace v roku
- nové pravidlá: najšokujúcejší oznam v internáte v uplynulom mesiaci boli práve tieto nové pravidlá. Žiaci si ich neoblúbili celkom, ale je to znesiteľné...
- psychologický krúžok: žiaci sa zaoberajú témami ako sú priateľstvo, láska, rodičia, škola...
- nový astronomický krúžok: žiaci si pod vedením prof. Jaroslava Grňa pozreli Mesiac a Jupiter
- nový nábytok: každá izba „zasvietila“ novými dverami (červené, modré, zelené),dojmy a názory boli hlavne podobné:
„Červené sú hrozné, modré znesiteľné a zelené, tie sú azda najkrajšie...”
- Kiwanis: sú to bábiky, ktoré žiaci vyfarbujú pestrými pastelkami...Nimi chceme podporiť choré deti a zabezpečiť nemocnici nadostač bábik pre každé dieťa.
- recyklovanie: v internáte máme vypracované koše na recyklovanie plastických fliaš. Je to vynikajúci nápad, lebo takto sa učíme chrániť si prírodu.
- tanečná skupina: je aktívna už veľa rokov a nielen internát'ania, ale aj ostatní žiaci nášho gymnázia môžu sa stať jej členovia.

Michaela Tárnociová I.a

Škola bez násilia s Anou Ivanovič

Žiačky našej školy Aleksandra Hašková, Aleksandra Gažová a Svetlana Vrbovská s profesorkou hudobnej výchovy Annou Medvedovovou sa 19.11.t.r. v Belehrade (UK Vuk Karadžić) zúčastnili seminára Škola bez násilia . Poslankyňou Unicef-u bola tenistka Ana Ivanovič, ktorá sa pripojila semináru. Rozoberali sme témy o násilí, žiaci dávali príklady každodenného násilia a spoločne, aj s inými žiakmi škôl, sa hľadalo riešenie.

Svetlana Vrbovská I.b

MATURITNÁ EXKURZIA

Dlhé očakávanie posledného výletu na gymnáziu sa oplátilo – päť nezabudnuteľných dní v zlatej Prahe, Karlových Varoch, Bratislave, vo Viedni nemohli dopadnúť krajšie. Priatelia, zábava, hudba, nové dobrodružstvá v neznámom prostredí, krásne triedne profesorky, – čo by si maturanti viac mohli zaželať? Takže, nebudeme Vás viac obťažovať textom, fotky hovoria viac ako tisíc slov...

Interview s druháčkou Jarmilou Čapelovou

Daniela: Ahoj Jarmila :) Počula som, že si sa zúčastnila na pokrajinskom umeleckom súbehu. Prezradila by si nám niečo viac o tom?

Jarmila: Súbeh bol organizovaný v Novom Sade v Pokrajinskom zhromaždení. Bolo to na úrovni základných a stredných škôl. Téma bola voda, teda ekologická téma a ja som kreslila konkrétne „Aby modrá planéta zostala modrá“.

Daniela: Ako si pochodila v tej umeleckej časti? Mala si veľkú konkurenciu?

Jarmila: Na tomto literárnom súbehu som obsadila prvé miesto. Konkurencia bola veľká, viac ako tisíc výkresov. Výsledky som zistila prednávkou a už som si bola i pre odmenu.

Daniela: Akú si používala techniku pri kreslení? Čo si nakreslila?

Jarmila: Mohli sme si vybrať rôzne techniky, no ja som si zvolila tempéry, lebo tak môžem najviac zdôrazniť to, čo kreslím. Namafovala som Zem, na ktorej je vodovodný kohútik a z neho odtekajú kvapky vody v podobe šfapeli do Vesmíru.

Daniela: Pomohol ti niekto okolo tejto témy?

Jarmila: Ani nie. Rada využívam svoju fantáziu. Maľujem tak, aby som každú čiaru urobila dôležitou a do toho dávam celú svoju lásku ku kresleniu.

Daniela: Keďže vidím, že sa ti maľovanie darí, nerozmýšľala si možno v tom smere, aby si výtvarné umenie aj študovala?

Jarmila: Rozmýšľala som nad touto témou, ale radšej by som v živote chcela pokračovať v maľovaní a kreslení iba pre seba.

Daniela: Ďakujem :)

Daniela Papová IV.b

2ND GRADE BAND

(Marta Gažová,
Alexandra Boronjac,
Michaela Balážová)

-Kedy ste sa začali zaujímať o hudbu?

O hudbu sme sa začali zaujímať ešte v útlom veku. Každá z nás najprv hrala na nejakom nástroji len na hodinách hudobnej kultúry na základnej škole a až neskôr sme objavili lásku ku gitare.

-Ako to, že ste sa rozhodli hrať spolu?

Najprv sa každá učila hrať sama. Neskôr, keď sme sa naučili základné veci a keďže sme najlepšie kamarátky, začali sme piesne hrať spolu.

-Vaša skupina má nejaké meno?

Ešte celkom nie, ale pracujeme na tom.

-Ako často hrávate?

Hrávame tak často, ako sa to dá, pretože máme v škole pomerne veľa záväzkov. Pravidelnú spoločnú skúšku mávame raz týždenne a keď máme mať nejaké vystúpenie, aj častejšie. Pravdaže, okrem týchto skúšok, cvičíme aj každá sama.

-Kde všetko ste vystupovali?

Zúčastnili sme rôznych koncertov. Medzi tie najobľúbenejšie patrí koncert v slávnostnej sieni na gymnáziu, ktorý sa pravidelne poriada v júni po skončení školského roka a medzi najúspešnejšie Zlatý Kľúč v Selenči.

-Aké sú vaše dojmy z tohto festivalu, vzhľadom na cenu, ktorú ste dostali?

Veľmi sme sa potešili a dalo nám to vzpruhu pracovať aj ďalej.

-Aké sú vaše plány do budúcnosti?

Plánujeme realizovať vlastné vystúpenie, ktoré by sa malo poriadať v Divadelnom klube v Báčskom Petrovci. Už sme začali dávať do hromady repertoár nových piesní a pravdaže, mali by tam zaznieť aj niektoré piesne, ktoré sme už hrali. Dúfame, že sa nám toto podarí a koncert dopadne úspešne.

Branko-Milošev učenik IVc odeljenja

Kao što nam je poznato, on je i naš „stalni“ pobednik petrovačkog maratona , i ne samo petrovačkog, već i novosadskog u konkurenciji srednjoškolaca. Našu školu je uspešno predstavio i na medju-okružnom takmičenju, zauzimajući drugo mesto.

Branko je pored atletike i veslanja trenirao i druge sportove, kao što su aikido, fudbal, plivanje...ali kako kaže atletiku i veslanje je shvatio najozbiljnije, što pokazuju i njegovi rezultati.

On se dobro pokazao, ne samo u sportu, već i u drugim aktivnostima, plesu i foto-modelstvu.

Branko planira da upiše DIF, jer kako kaže, vidi sebe i svoj cilj u tome.

Mi mu, naravno, želimo sav uspeh u tome, i ovom prilikom mu upućujemo sve velike pohvale.

Oko 4 godine aktivnog treniranja veslanja, svojim trudom osvaja drugo mesto, na Internacionalnoj regati u osmercu, na državnom prvenstvu, i treće mesto u četvercu.

Branko zbog izdržljivosti i takmičarskih predispozicija prelazi na atletiku, sa željom da trči duge staze, ali se pokazuje kao dobar desetbojac i četristopreponaš, i za manje od godinu dana pobedio je u prvenstvu Vojvodine u desetboju, zatim drugo mesto na državnom takmičenju, takođe u desetboju, pored toga zauzeo je četvrto mesto kao četristopreponaš i među seniorima i među juniorima.

Ne samo što se pokazao kao uspešan u trčanju i veslanju, Branko zauzima i treće mesto na državnom takmičenju u skoku sa motkom.

Smiljana Jurišin III.c

Isidora Sekulić

Svi znamo za Isidoru Sekulić kao poznatu književnicu, ali ne znamo svi da u našoj školi postoji još jedna Isidora Sekulić, učenica 2.C razreda, golman kadetske reprezentacije Srbije koja uspešno trenira već 4 godine u klubu „Fruškogorac“.

Ono što je zanimljivo, jeste to da naša Isidora nije uopšte naklonjena pisanju, ali zato voli da čita knjige. Živi u Novom Sadu gde je i Isidora Sekulić provela deo svog detinjstva.

Začudilićete se kako je svet mali. Deda naše Isidore živi u Mošorinu preko puta kuće književnice.

Na prvi pogled ne deluju slično, ali ko zna, ipak tu ima nekih podudaranja.

Možda naša Isidora neće biti poznata po pisanju, ali zato će sigurno biti jedan od naših boljih golmana reprezentacije.

Ipak će narod čuti za još jednu Isidoru Sekulić.

Tatjana Dražić II C

Pohár tolerancie 2010 (Nový Sad)

24. oktobra t.r. sa žiaci našej školy, predstavitelia volejbalového krúžku, spolu s profesorkou Tatianou Krivákovou – Amidžicovou, zúčastnili Pohára tolerancie v Novom Sade s cieľom rozvíjať duch tolerancie a multikultúrnosti. Žiaci súťažili v rôznych športových disciplínach. Naši žiaci v zmiešanom dievčensko - chlapčenskom volejbale obsadili 2. miesto.

Miroslava Šimovičová I.b

CESTA DO USA

V piatok ráno, 1. októbra, sme sa ako rodina, vybrali na 24-hodinovú cestu ponad Atlantik, však nepočítali sme s tým, že počas prestupovania v Londýne zmeškáme ďalšie lietadlo. Aspoň sme mohli povedať, že sme boli v Anglicku, pretože nás ubytovali v hoteli neďaleko letiska – ďalší let bol na druhý deň. Takže s oneskorením, ale bezpečne, sme sa 2.októbra dostali do USA. Zleteli sme do Philadelphie, čiže Pennsylvanie, ale o niekoľko dní sme sa vybrali na tri a pol týždňovú cestu, na ktorej sme prešli až 10 štátov.

Z Pennsylvanie sme sa spustili na juh cez Maryland a Virginiu do Severnej Karolíny. Privítalo nás tam slniečko, známe tváre priateľov a nezabudnuteľný výlet na pláž. Bolo až neuveriteľné, že sme sa v októbri mohli v šortkách a v tričku špliechať vo vlnách Atlantiku. Zbierali sme mušle a kamene a dúfali sme, že ten šum vln a teplý vánok nebudeme musieť opustiť. Avšak bol to iba začiatok našej cesty. Zaujímavé je, že kdekoľvek sme sa nachádzali – nechceli sme odísť odtiaľ a zasa, kamkoľvek sme ďalej smerovali -bolo nové a vzrušujúce miesto, ktoré sme zase nechceli opustiť. Tak sa to šlo dokola. Ale tak sa to stave, keď navštevuješ toľko miest... Zo Severnej Karolíny sme pokračovali do Tennessee, kde nás privítali krásne hory a kopce. Kopce, ktoré nás sprevádzali aj ďalej, keď sme cestovali cez Kentucky. Bolo nádherné dívať sa na očarujúce farby jesene. Vystriedali sa všetky odtiene zelenej, oranžovej, žltej, červenej, dokonca aj doružova boli zafarbené stromy tých krásnych lesov....Cestou na sever sme si navštívili rodinu. Ale sme sa museli rozlúčiť s kopcami, ktoré tak milujeme, pretože Indiana sa zdala byť sama rovina. Strašne nám pripomínala Vojvodinu, samé polia a málo stromov. Jedine, že sa americké farmy líšia od našich – sú veľké a rozmiestnené sú ďaleko od seba. Podobný bol aj Illinois. Pobudli sme tu asi najdlhšie zo všetkých miest na ceste. Priatelia nám dovolili ostať týždeň na táborisku, ktoré vlastnili. Bol to prvý týždeň, ktorý nebol taký rušný a mali sme času trochu si oddýchnuť a venovať sa školským prácam. Však, medzičasom sme navštívili aj Chicago.

Boli sme vo veľkom akváriu (Shedd Aquarium), kde sme mali možnosť vidieť nielen vefa rýb, ale aj mnoho iných zaujímavých vodných živočíchov, už či išlo o riečne, či tropické, veľké, malé, pestré, všedné.... Videli sme aj morskú korytnačku, malé žraloky a bola aj jedna obrovská ryba, ktorá bola vlastne väčšia ako tie žraloky. Kto by povedal, že je vodný svet taký pestrý? Ale sme sa ku koncu museli poponáhľať, kvôli nakrúcaniu nového filmu, ktoré tam malo prebiehať v to isté popoludnie. A preto sme šli do historického múzea (Field Museum of Natural History). Môžem vám povedať, že by ani celý deň nestačil, aby ste ho poriadne obišli – a my sme mali iba poobedie. Ale aj tak sme mnoho toho videli a naučili sa. Bola výstava starého Egyptu, kde sme videli múmie, sarkofágy, hrobky, sochy (okrem džbánov a šperiek); taktiež bola výstava domorodých Indiánov Severnej a Južnej Ameriky. Bolo zaujímavé vidieť rozdiely týchto plemien, v závislosti od územia a periodu -či v zbraniach, oblečení alebo umení. V samom meste Chicago sme nestrávilí vefa času, no pohľad na jazero Michigan sme si nenechali ujsť. Možno nám nebudete veriť, že na tom jazere, pretože je také veľké, ani nedovídiť pobrežie na opačnej strane.

Navštívili sme akvárium, múzeum, takže nám ešte zostala iba zoologická záhrada (Lincoln Park Zoo). Na to sa deti veľmi tešili, a nebudeme klamať, -tešili sme sa aj my. Bola to veľká zoologická záhrada, možno nie až tak veľká rozlohou, koľko počtom rôznych druhov zvierat. Ďalšia návšteva nás zaviedla ešte severnejšie, k samému Michiganu. Je to krásny štát, v ktorom je veľa menších jazierok. Blížili sme sa už koncu našej cesty a prechodom cez Ohio (teda 10. štát cesty) sme sa spustili južne, späť do Pennsylvanie, kde sme aj začali cestovať. Keď sme bývali v Spojených Štátoch naposledy, boli sme ubytovaní práve tu v PA, v mestečku Reading. Preto sme si posledné 2 týždne nechali na návštevy a nákupy práve tu. Rodinu, u ktorej sme boli ubytovaní, tvoril vlastne manželský pár, takí päťdesiatnici. Deti už nebývali doma, ale to, ako aj ich vek, vôbec neovplyvňovalo na naše pobavenie sa s nimi. V pivnici sme sa bavili futbalíkmi, biliardom a vonku sme mali možnosť vozíť sa na ich Harleykách, dokonca aj na starej motorke z 30. rokov s postranným vozíkom. Neďaleko mesta sme navštívili aj letecké múzeum. Vo vonkajšej časti bolo mnoho starých lietadiel, vojenských a pasažierových, aj dvojrotorový vrtuľník. Vnútri boli menšie lietadlá, max. dvojpassažierové, ako aj staré motory, ranné modely, uniformy pilotov a letušiek, dokonca aj kôš teplovzdušného balónu. Pán Hart (u ktorého sme bývali) zčasti vlastnil malé štvorpassažierové lietadlo a ponukol sa, že nás v ňom zoberie na krátky let. Bolo to vzrušujúce a nenechali sme si ujsť takúto možnosť. Pravdu povediac, pocit letu nebol až taký iný, ako keď letíš vo veľkom lietadle, ibaže sa turbulencie cítia oveľa viac a pohľad je oveľa oveľa krajší. To, čo vidíš, celkom stačí, aby si rozoznal domčeky, polia, cesty a predsa máš pohľad z vysoka na väčšiu časť krajiny....Bola som hore takých 20 minút, práve zapadalo slnko a bolo to naozaj fantastické.

Prekrásny štát Pennsylvanie je známy aj po obývanej časti Amišov. Pozreli sme sa na túto zaujímavú oázu a život jednoduchých, ale pokojných ľudí. Je to komunita, ktorá žije bez elektriny, telefónov a automobilových vozidiel. Takže nielen raz sa stalo, že sme sa na cestách stretli s kočmi. A keďže sme tam šli v pondelok, mali sme možnosť vidieť navešané prádlo na dvoroch domácností –pretože je známe, že je pondelok deň na prádlo. Oblečenie majú jednoduché, zväčša tmavé. Prechádzali sme sa v jednom z miest v tom okolí a navštívili sme malé obchodíky s ručne-vypracovanými prikrývkami, ozdobami, oblečením, domácimi džemami, slatkosťami a vôbec, drevenými výrobkami. Boli sme aj v dielni, kde sme videli ako ručne vyrábajú sviečky (medziiným aj ich známe "visiace" sviečky). Dva týždne na jednom mieste sa spočiatku zdali byť dlhé, ale nakoniec nestačili ani zblízka na všetko.

Americká kultúra je rozdielna vzhľadom na mestá a štáty, ale typický fenomén nákupov a nezdravého stravovania sa je všade. Bolo zaujímavé skúsiť rôzne jedlá, ktoré nám boli pochúťkou a im zasa každodenné, ale ku koncu všetko chutilo rovnako a túžili sme po dobrom domácom jedle. Je skoro neuveriteľné aký dôraz dávajú na sviatky, teda vlastne na komerčnosť tých sviatkov. Boli sme tam v októbri, a aj keď je Halloween až 31., už od začiatku mesiaca boli domy a obchody ozdobené v tomto duchu. A keď prešiel tento večer, za jeden týždeň zmizli všetky stopy tohto diania a už sa začali chystať na Vianoce.

Nevieme, či šesť týždňov znie veľa alebo málo, no môžeme povedať, že nám istotne nebolo dosť. Predsa sme tam neboli 10 rokov a dohoniť to v takom krátkom čase je nemožné. Ale videli sme mnohé nové veci, takisto aj známe tváre priateľov (ako aj ľudí, na ktorých si iba rodičia pamätajú). Pre každého z nás bola táto cesta iná, či už misijná, či nostalgická, dobrodružná, tak alebo onak, bola nezabudnuteľná.

Filozof ako Lukostrelec

M: Ako ste prišli na ideu vyrábať si luk a šípy?

Ž: Ako aj každý chlapec, túžil som po tom, aby som mal luk a šíp, ale sa mi to nepodarilo. Teraz ako dospelý, som zistil, že by som si takú žiadosť mohol splniť.

M: Kde ste sa to naučili vyrábať?

Ž: Väčšinu vecí som našiel na internete, taktiež som mal poznatky o tom, akým spôsobom možno drevo spracovať. Vždy som túžil samostatne ich vyrábať. Moja otec je stolár a od neho som sa naučil tomuto remeslu.

M: Mohli by ste mi opísať luky, ktoré ste už urobili?

Ž: Obidva luky, ktoré som si pre seba vyrobil sú tzv. laminatné luky, tj. sú vyrobené z troch alebo štyroch vrstiev dreva, ktoré sú potom zlepené. Prvá, ktorú som si vyrobil je Recouvre Laminated Longbow (spiatočne ohýbateľný laminatný dlhý luk) a pre neho som musel robiť osobitnú šablónu. Druhý luk, ktorý som vyrobil je Flat Laminated Longbow (rovný laminatný dlhý luk).

M: Čo vám otec povedal na to, že ste v jeho dielni vyrábali luk?

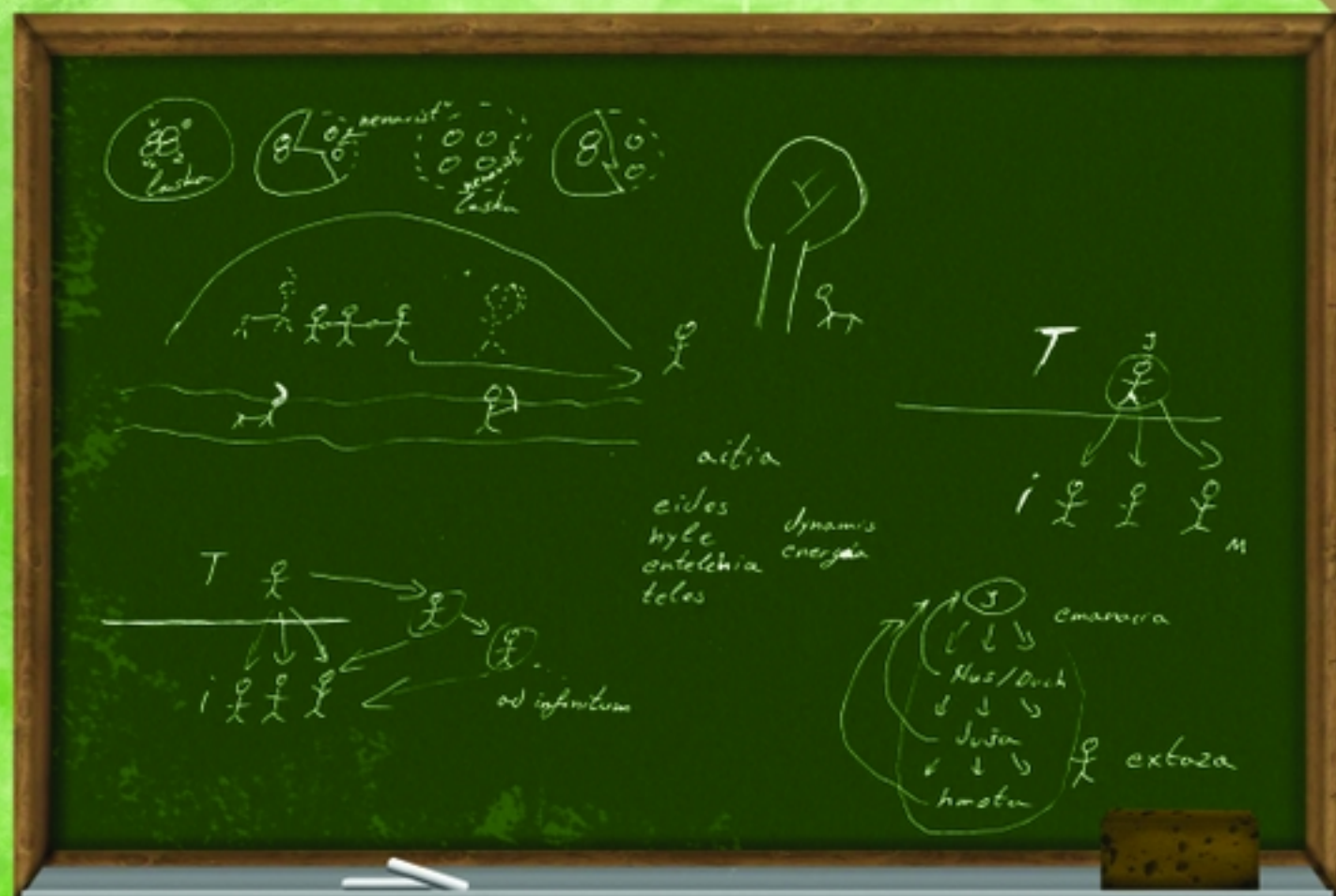
Ž: Môj otec si už zvykol na to, že ja mám také zvláštne nápady, nie je to prvá vec, ktorú som si samostatne vyrobil. Okrem lukov a šífov, vyrábam si aj rôzne iné veci a najväčší záujem mám o drevoryt. Toto je napr. jeden z totemov, maska, ktorú som si vyrobil pre seba.

M: Ako často chodíte vo voľnom čase strieľať z luku a aký máte z toho pocit?

Ž: Robím to, kedykoľvek mám trochu voľného času, tiež, keď mi to dovoľujú poveternostné podmienky. Lukostrelectvo je môj spôsob meditácie, ktorý mi do života prináša pokoj.

M: Čo by ste čitateľom povedali na záver?

Ž: Ak niečo máte radi, tak chodte za tým a vždy to robte iba z lásky.

ULIEVANIE SA Z HODÍN Z ROZLIČNÝCH ASPEKTOV

Vždy aktuálna téma pre žiakov a profesorov - ulievanie sa z hodín. Pravdepodobne každý z nás mohol by o tomto povedať veľa. Jedna časť odpovedí na otázku: „Prečo to niekto robí a niekto nie?“ - asi nikdy nebude dopovedaná. Sme rozliční ľudia. Urobili sme malú anketu na túto tému

Prof. J. Kopčok:

“Nemalo by sa to robiť. Žiak si tak len odkladá problém, učiva bude mať čoraz viac. Nie je morálne voči profesorom ulievať sa z hodín. Treba sa zamyslieť nad tým ako sa ten profesor bude cítiť.”

Prof. T. Korošová:

“Ulievanie sa je za ľudí, aj bolo aj bude, ale popod česť žiaka je ulievať sa z kontrolných a písomných prác. Pri 15-ich predmetoch kalkuovanie kôli známkam je pochopiteľné”

Pán riaditeľ P. Belička:

“Keď sa žiak ulieva, je to manifestácia jeho hluposti. Do školy chodíme, lebo niečo nevieme a chceme sa to naučiť. Tiež máme zákony, ktoré stimulujú ulievanie sa.”

Žiak, ktorý to nerobí:

“Nemám potrebu ulievať sa z hodín, pretože sa všetko na čas naučím. Len keď si na to pomyslim, vyvolávam zlý pocit vo mne a tiež mám strach od triednej profesorky.”

Žiak ktorý to robí:

“Keď nám je nudno a nechce sa nám počúvať, tak sa ulievame z hodín. Tiež si myslím, že je niekedy lepšie dostať jednu neospravedlnenú hodinu ako jedničku do triednej knihy.”

Alexandra Balážová III.a

STOPY V SNEHU

Bol tichý zimný večer. Celá Moskva bola pokrytá snehom. Majestátna socha Lenina stála ticho a nehýbala sa. Vo fontáne striekala zamrznutá voda plná arzénu. Jediná živá bytosť v okolí bol polomŕtvy starý vojak Ivan Petrovovič Chruščov. Ale náš príbeh sa odohráva niekoľko tisíc kilometrov na západ, v Spojených štátoch Amerických, v New Yorku.

V uliciach mesta bolo veľa ľudí. Boli to samí podnikatelia, lekári, Indiáni, právnici a zmrzlinári. Zdalo sa, že sú všetci šťastní. A vtedy sa to stalo. Znenazdania spadol z neba holub rovno pred dvere inšpektora Derricka. Privolaný doktor House skonštatoval okamžitú smrť na základe zlomeného zobáka. Pri holubovi ležal list na rozlúčku celému svetu, v ktorom vyjadril hlboké sklamanie z dnešných kaviarní. Komisár Rex prípad uzavrel ako samovraždu a chystal sa obeť zlikvidovať (zjesť) aby neznečisťovala práve vyčistenú čističku komunálneho odpadu, no inšpektor Derrick mu to nedovolil. Zdalo sa mu, že list písal pravák, ale ako ukázala pitva, holub bol ľavák. Derrick vybehol na strechu svojho domu a tam zbadal hlboké stopy v čerstvo napadanom snehu. Stopy viedli cez oceán až do Rumunska. Tam stopy zmizli, lebo Rumuni si kvôli aktuálnej finančnej kríze sneh nemôžu dovoliť. Našťastie vraha chytil rumunský Interpol. Bol to holub, ktorého manželka bola neverná s mŕtvym holubom.

Derrick sa s holubom šťastne vrátil domov, kde holuba zatvorili na neurčitú dobu do kletky. Za trest dostával jesť po jednom zrne na deň. Mŕtvy holub nikomu nechýbal, lebo nemal nijakú rodinu a tak boli nakoniec všetci šťastní a Derrick odišiel do zaslúženého dôchodku.

Filip Omasta III.b

Prameň života

Život je rieka, ktorá tečie,
je to prameň, ktorý nás unáša.
Život ako vták múdrosti,
ktorý roznáša bohaté výmysly...
Vie pohľadom, nie úsmevom,
ale vtáčím hlasným spevom.

Veronika Kováčová I.a

Sen

Jeden život, mnoho snov.
Jedna láska, mnoho pádov.
Nádejí mnoho a sľubov málo
a bol si len ty v mojich snoch.
Tvoj prvý pohľad pre mňa
bol ako rozkvitnutá ruža.
Náš prvý bozk
bol ako čerstvá jahoda.
Bol si zvláštnym chalanom
čo mi kvety daroval.
Silné puto roztrhlo ráno.
Tá láska bola len ilúzia,
sen, ktorý nemožno splniť.
Kým trval, bola som šťastná.
Bol to ten najkrajší moment.
Ty si len jeden pekný sen,
ktorý vždy snívať chcem.
Ty si môj nádherný zvláštny sen,
ktorý pamätať chcem.

Silvia Ďuríková II.a

Zlatý kľúč

Už tradičný, 30. Festival Zlatý kľúč bol poriadaný 17. októbra t.r. v Selenči. Absolútnym víťazom z 12. účastníkov festivalu sa stala skladba Maríny Kaňovej To je život a táto skladba dostala aj cenu obecnstva a cenu za interpretáciu, spievala ju Ava – Mária Zdravkovičová. Hostkou festivalu bola Kristína Pelaková zo Slovenska, spievala pieseň Horehronie, s ktorou sa aj t.r. zúčastnila na Eurosongu. Pieseň, ktorá získala najväčší počet SMS – iek bola pieseň Prebúdzanie autora Samuela Kováča ml. Jej interpretáciu mala na starosti vokálno – inštrumentálna skupina nášho gymnázia v zložení Marta Gažová, Alexandra Boronjac a Michaela Balážová.

Silvia Ďuríková II.a

Citáty

- Človek zomiera toľkokrát, koľkokrát stratil priateľov. (Francis Bacon)
- ...som nežný i krutý, ale som život. Plačeš? Aj v slze je sila. Choď a ži!
- Hovorí sa, že deti, blázni a filozofi hovoria pravdu. Preto deti bijú, bláznov zatvárajú a filozofov nechápu. (Nicoló Paganini)
- Žena môže byť chlapovi priateľkou len v takomto poradí: najprv dobrá známa, potom milienka a nakoniec priateľka. (A. P. Čechov)
- Priateľ miluje vždy, ale sa len v nešťastí stáva bratom. (Židovské príslovie)
- Život je príliš dôležitý aby sa bral vážne. (Oscar Wilde)
- Najväčším šťastím človeka je, keď môže žiť pre to, za čo by bol ochotný zomrieť. (Honoré de Balzac)
- Priateľstvo víťazí nad rýchlo obiehajúcimi rokmi a trvá stále, v slzách i v smiechu. (Katarína II.)
- Teraz ti dám na cestu svoje tajomstvo. Je veľmi jednoduché: správne vidíme len srdcom. Čo je dôležité, to oči nevidia! (Antoine de Saint - Exupéry)
- Ži tak, aby sa tvoji priatelia začali nudiť, až zomrieš. (Julian Tuwim)

Ivan Beláni IV.b

Marianas Trench

Marianas Trench je kanadská pop-punková kapela z Vancouveru, Britská Columbia. Kapelové debutové CD-čko vyšlo v októbri 2006 a debutový singl "Say Anything" dosiahol číslo tri na kanadskej „Singles Chart“. 24. februára 2009, skupina vydala nový album "Masterpiece Theater". "Cross My Heart" z ich druhého albumu bolo veľkým hitom. Marianas Trench bol kedysi malý orchester vo Vancouveri, ale teraz je uznávaný na celom svete, kvôli ich chyťavým textom a silným vokálom. Ich najnovší album Masterpiece Theatre je odsudzovaný a kritizovaný mnohými za to, že dostal takýto odvážny názov albumu, ale úplne úprimne, ak sedíte a absorbuje intenzitu Joshoveho hlasu a zloženie hudby a ako všetko štýlovo krásne spojili dohromady, možno si všimnúť ako sa veľmi snažili, hoci každá časť je odlišná. Duet s Kate Voegelé, v "Good To You", prináša mnoho emócií, čistý talent. Sú tu i ďalšie pesničky, ktoré potrebovali tvrdú prácu a vytrvalosť vo vypracovaní albumu.

Singly :

"Say Anything"
 "Decided to Break It"
 "Shake Tramp"
 "Cross My Heart"
 "All To Myself"
 "Beside You"
 "Celebrity Status"
 "Good To You"

Štúdiové albumy :

Fix Me
Masterpiece Theatre

Súčasní členovia :

- **Josh Ramsay** - spev, gitara a klavír
- **Matt Webb** - sólová gitara, vokály a klavír
- **Mike Ayley** - basgitara a sprievodný spev
- **Ian Casselman** - bicie a sprievodný spev

Dorian Gray (2009)

Portrét Doriana Graya je najlepšie dielo Oscara Wilde-a – škandalózný román (aspoň pre svoju dobu), provokatívny, ale aj plný ironického humoru a proste - rozkošný. Jeho adaptácia nemôže žiaľ identifikovať každé z týchto adjektív. Po viac ako sto rokoch zverejnenia knihy, nastofuje sa otázka, do akej miery sme ochotní obetovať pre mladosť a krásu. Otázka nielen zmizla, ale ešte viac získala na atraktivnosti, o ktorej nám môžu povedať Cher a Versace. Dorian Gray je za večnú mladosť ochotný zaplatiť najvyššiu cenu. Pretože tieto transakcie môžu mať dlhodobé, vysoké sadzby, preto aj dlh musí byť skôr alebo neskôr splatený. "Zmluvou" sa stáva portrét protagonistu, darček od jedného z jeho priateľov. Výsledkom nie je ani horor ani melodráma, ani komédia, ale film vás inšpiruje...

Dorian Gray je mladý, anglický aristokrat, ktorému zdanlivo nič nechýba – lenže na čo je krása, ktorá vybledne a zmizne nenávratne? Keď sa necháva portrétovať u svojho priateľa Basila Hallwarda, vyjadrí žiadosť, aby mohol obraz starnúť miesto neho a on zostať navždy mladý... A žiadosť sa mu splní. Dorianova tvár zostáva tvárou nevinného mladíka, zatiaľ čo obraz nesie stopy času, všetkých hriechov a zločinov.

Zaujímavé je, že je veľmi starostlivo skrytá homosexualita jedného z hrdinov v postave Basila Hallwarda. Ben Barnes ako Dorian Gray je spofahlivý, realizuje väčšinu zverených úloh. Hoci to nie je modrooký blondiak (blond vlasy nezapadajú do konvencie "gotický horor"), poskytuje estetický zážitok na vysokej úrovni. O to viac, že aktívne hrá v prospech jeho portrétu, jeho výkony si zaslúžia osobitnú pozornosť. Portrét pochopí sám, spontánne, najmä prostredníctvom svetla, zvuku a kriku, keď sa mu rozžiaria oči. Colin Firth ako Lord Henry je len tieňom samého seba. Vo filme vyniká milostný príbeh Dorian a Emily (Rebecca Hall) – tak depresívne priklonený k melodráme, z ktorého sa vám plače. Krásne zapôsobia aj obrazy z Londýnu z 19.st, bohaté interiery a prepychové kostýmy. Tento film odporúčam všetkým milovníkom fantázie. Ak veríte, že možno navždy zostať mladý, pozrite si tento pekný film, trochu vás podnieti na rozmýšľanie...

Réžia: Oliver Parker

Hrajú: Ben Barnes, Colin Firth, Rebecca Hall, Emilia Fox...

Daniela Vujovičová la

GUNS N' ROSES v belehradskej Arene

23.

septembra t.r. v Arene v Belehrade bol koncert skupiny Guns N' Roses. Skupina, ktorá sa rozišla roku 1993, keď mali aj posledný koncert v Argentíne v Buenos Aires, uskutočnila turné *Chinese Democracy* a v rámci turné navštívili aj Srbsko. Keďže sa skupina rozišla, jediným "pôvodným" členom bol spevák Axl Rose, ktorý bol aj jedným zo zakladateľov tejto skupiny.

„Skupina si do nejakej miery zachovala pôvodné znenie starých piesní, ale predsa si myslím, že by bolo lepšie, keby tu boli všetci členovia pôvodnej zostavy G n' R,“ - povedal jeden z divákov koncertu, inak môj dobrý kamarát Branislav Hansman z našej školy.

Veľa ľudí sa tešilo na tento koncert, ako mladšej tak aj staršej populácie. Skupina na koncerte okrem ostatných hrala aj staré piesne ako sú: *Sweet Child O'Mine*, *Welcome to the Jungle*, *Paradise City*, *Don't Cry*, *November Rain* a iné...

Vladimír Gages III. d

Vianočná čižmička (50 minút bez chladenia)

Potrebné na vypracovanie cesta:

- 125 g medu
- 50 g cukru
- vanilkový cukor
- 60 g masla alebo margarínu
- 1 žltok
- štipku mletej škorice
- štipku mletých klinčekov
- 250 g pšeničnej múky
- 2 lyžičky pečivového prášku
- 1 lyžicu kakaového prášku

Potrebné pre glazúru:

- 100 g práškového cukru
- trochu vody

Na zdobenie:

- pestrofarebné perličky
- kandizované čerešne
- prepolovené mandle

Postup práce:

-rúru vopred zohriať na 180-200 °C (10-15 min.)

1. Pre cesto postupne prihrejete med a cukor, pečivový prášok a maslo alebo margarín. Roztopiť a naliať do nádoby. Položiť na chladné miesto. Do vychladnutej zmesi primiešajte žltok, škoricu a klinčeky a spolu to premiešajte mixérom.

2. Zmiešajte múku, pečivový prášok a kakao. Dve tretiny zmesi miešajte strednou rýchlosťou. Zmes si položte na pracovnú plochu posypanú múkou a cesto vypracujte, aby bolo hladké.

3. Cesto rozťahnite na 0,5 cm hrúbky. Vyrezávajúce čižmičky ľubovoľnej veľkosti. Cesto vložte na plech (dopredu naolejovanú a obloženú papierom na pečenie). Vložte plech do rúry.

4. Upečené čižmičky položte na niečo chladné.

5. Pre glazúru miešajte cukor a vodu, s ktorou môžete okrášliť čižmičky. Na to ľubovoľne nalepte perličky, čerešne a mandle.

Prajem Vám dobrú chuť!

Michaela Tárnociová I.a

Knihy, ktoré čítam....

Veselé a pokojné Vianoce * Vianočné prania
-vám želá redakcia časopisu Sládkovič.

Návrhy pre vianočné darčeky:

Pre nepriateľa - odpustenie.

Pre oponenta - toleranciu.

Pre priateľa - vaše srdce.

Pre všetkých - dobročinnosť.

Pre každé dieťa - byť dobrým príkladom.

Pre seba samého - rešpekt!

* Oren Arnold

Redakcia Sládkoviča

Šéfredaktorka: Alexandra Balážová

Zástupcovia šéfredaktora: Ivan Beláni a Nataša Banovič

Grafická a technická úprava: Tabita Sara Elijaš, Miriam Rut Elijaš, Branislav Hansman, Stanislav Ďurík.

Redakcia: Ján Roška, Marina Valentíková, Iveta Iličová, Miroslav Pap, Daniela Papová, Tatiana Ponigerová, Igor Tordaji, Jaroslav Meleg, Veronika Kováčová, Martin Hložan, Branislav Ruman, Jaroslava Slavková, Tatjana Dražić, Dobrila Vrsajkov, Smiljana Jurišin, Jarmila Čapeťová, Anna Škodáková, Lýdia Mandáčová, Tamara Činčuráková, Silvia Ďuríková, Veronika Fačarová, Daniela Hansmanová, Karolína Kolárová, Ivana Fadošová, Dragana Pindričová, Alenka Kámaňová, Jarmila Ambrošová, Daniela Vujovićová, Ján Bažík, David Dinga, David Gašparovský, Svetlana Vrbovská, Miroslava Šimovičová, Melinda Radičová, Ivan Klinko, Vladimír Gages, Vladimír Krasniči, Michaela Tárnociová a Dalibor Kmeťko.

Zodpovední profesori: Marta Pavčoková, Željislav Marušník, Annamária Boldocká – Grbič, Jana Tordajiová, Helena Despič a Branislava Jankovič.

OHOH ARAAΓOK A ZA Y HHNA Z3Y6 YFOYK ZEMO
 Bys Ivan Beřání, Jarmila Ambrožová, Miroslav Pap

Fotografies Jaroslav Grňa